स्यान्हों रूपं धारावरा महतो धृष्णवोजस इति माहतं; बव्हिमव्याहृत्यमंतो वै बव्हंतस्तृतीयमहस्तृतीये उहिन तृतीयस्यान्हों रूपं
जातवेदसे सुनवाम सोमिमिति जातवेदस्याच्यता. त्वममे प्रथमो
अंगिरा ऋषिरिति जातवेदस्यं पुरस्तादुदर्कं तृतीये उहिन तृतीयस्यान्हों रूपं
न्हों रूपं तं त्विमित्युत्तरं व्यहमिभवदित संतत्ये संततस्व्यहैरव्यवछित्रैर्येति य एतं विद्वांसो याति ॥ २ ॥

आप्यंते वे स्तोमा आप्यंते छंदांसि तृतीये उहन्येव तदेव तत उच्छिष्यते वागित्येव तदेतदक्षरं त्र्यक्षरं वागित्येकमक्षरमक्षरीमति त्र्यक्षरं स एवेष उत्तरस्त्र्यहो वागेकं गौरेकं धीरेकं ततो व वागेव चतुर्थमहर्वहित-तद्यचतुर्थमहर्न्यूखयत्येतदेव तदक्षरमभ्यायच्छंत्य-तद्दर्धयंत्येतत्मिवभावियषांति चतुर्थस्यान्ह उद्यत्या. अत्रं वै न्युंखो यदेलवा अभिगेष्णाश्वरंत्यथात्राद्यं प्रजायते तदा चतुर्थ-महर्ग्यखयन्त्यन्नमेव तत्पजनयंत्यनाद्यस्य प्रजात्यै तस्माचतुर्थः महर्जातवद् भवति. चतुरक्षरेण न्यूंखयेदित्याहुश्चतुषादा वै पश्वः पश्चनामवरुध्ये ज्यक्षरेण न्यूंखयेदित्याहुस्त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोका एषामेव लोकानामभि जिल्या एकाक्षरेण न्यूंखयदिति ह स्माह लांगलायना ब्रह्मा मौद्रन्य एकाक्षरा व वागेष वाव संप्रति न्यूंखं न्यूंखयात य एकाक्षरेण न्यूंखयतीति द्यक्षरेणैव न्यूंखयेत् प्रतिष्ठाया एव दिप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद् हिमतिष्ठं चतुष्पात्स पशुषु मितष्ठापयितः तस्माद् हयक्षरेणैव न्यूंखयेन्मुखतः पातरन्वाके न्यूंखयति ; मुखतो वै प्रजा अत्र-मदंति; मुखत एव तदनाद्यस्य यजमानं दधाति । मध्यत आज्ये न्यूंखयति; मध्यतो वै मजा अनं धिनोति मध्यत एव तदनाद्यस्य यजमानं दधाति. मुखतो मध्यंदिने न्यूंखयातिः मुखतो वै पजा